

Ailenin Eğitimdeki Yeri

– Tevfik KARDAŞ · 30 Aralık 2011

Ailenin Eğitimdeki Yeri

Aile, anne-baba ve çocuklardan oluşan önemli bir yapıdır. Eğitim ana kucağında başlar denilmekte ise de uzmanların yoğun görüşü ana rahminde başladığıdır. Ana rahminde belli oluşum evrelerini tamamlayan çocuk artık normal bir bebek gibi söylemleri ve dokunuşları algılayabilir; ebeveynlerin dinlediği müzikleri, ev ortamındaki diyalogları anlayabilirler. Bunların da çocuğun kişilik gelişimini etkilediği uzmanlarca dile getirilmektedir.

Ailenin çocuk gelişimindeki etkileri doğumundan ölümüne kadar süren uzun bir süreci kapsamaktadır. Önemli olan ailelerin bunun farkına varmalarını sağlamaktır. Okul çağına gelen çocuklar ailenin davranışlarına ve farkında olmadan verdikleri eğitime göre şekillenerek gelmektedir. Çocuklar kişilik gelişimlerinin çoğunu 0-6 yaş arasında tamamlamaktadırlar ve bu kişiliğini ömür boyu taşımaktadırlar. Boşuna atalarımız ' Kişi yedisinde neyse yetmişinde de odur.'dememişlerdir. Aile olmak sadece çocuk sahibi olmak demek değildir. Aile bireylerinin öncelikle kendilerini tanımaları, kendi görev ve sorumluluklarını bilmeleri, eşlerin karşılıklı olarak birbirlerini tanımaları ve olduğu gibi kabul etmeleri gerekmektedir. Ebeveynler çevresini, yakın ilişkide bulunduğu arkadaşlarını iyi tanımalı ve seçici davranmalıdırlar. Çevrelerindeki olumsuzlukların sadece kendilerine değil çocuklarına da olumsuz model teşkil edebileceğini bilmeleri gerekmektedir.

Ailede esas model anne- babadır. Bu model ne kadar sağlam bir yapıdan oluşmuşsa çocukların kişisel gelişimleri o kadar sağlam olur. Genellikle anne-babalar çocuklarını kendilerinin olmasını istediği gibi yetiştirmek istemektedirler. Ancak çocuklarımızın bizden bir parça olsa da farklı özellikte ve karakterde olduklarını bilmek zorundayız. Ailede çatışmalar bireylerin birbirini tanımamasından ve birbirine saygı göstermemesinden meydana gelmektedir. Saygı beraberinde sevgiyi de oluşturur.

Aileler şunu iyi bilmelidir ki ağaç yaş iken eğilir. Çocukta görülen problemler ve yanlışlıklar zamanında ve yerinde müdahalelerle düzeltilir. Ailenin çocuk ile iletişimi çocuğun okula başlamasıyla bitirilmemelidir. Aksine çocuğun gözünde yeni ve çok karmaşık bir dünya gibi görülen okul, ailenin desteğiyle normale döner. Çocuklar okul öncesine kadar sürekli aileyi model almaktadırlar. Okul hayatında yeni modeller oluşturmaya başlamasıyla çocukta çatışma oluşabilir. Ailenin ve okul çalışanlarının işbirliği ile bu çatışmalar yok edilebilir. Okulun hangi sınıfında olursa olsun, aile desteği gören öğrenci daha başarılı olmaktadır. Özel okullar bunu çok iyi değerlendirmekte, velinin her aşamada eğitim ve öğretimde aktif rol almalarına olanak oluşturmaktadırlar. Resmi okullara çocuğunu gönderen ailelerin birçoğu ne yazık ki bütün sorumluluğu öğretmen veya idarecilere bırakmaktadırlar. Bu da kendi çocuklarının sosyal gelişimini ve eğitim öğretimini oldukça geriye götürmektedir. Gelin kendi çocuklarımızın her anında yanında olalım. Sorunlarına zamanında müdahale edelim. Kendilerini dinleyelim ve öğretmenleri ile sık sık görüşelim. Okulla iç içe olalım ki onları yerinde ve zamanında geliştirelim. Çocuklar bizim her şeyimiz. Bize

emanet olan bu varlıkları değerli görüp, onlara bol bol zaman ayırmalı , kendilerini bizim istediğimiz yapıya sokmak yerine yetenekleri doğrultusunda yetişmelerine yardımcı olalım. Çocuklarımızın geleceğinin biz ailelerin ilgi ve alakasına bağlı olduğunu unutmayalım. Tekrar buluşmak umuduyla

Tevfik KARDAŞ
Eđitimci/Yazar